

[Gert Petersen]

nal og en opgivelse af udstationeringen på vores side, begge dele som en indledning til fjernelse af atomvåben i det hele taget fra Europa, hvis man griber tingene realistisk an. Det har man ikke villet. Det ser ud til, at forhandlingerne skal strandes, så vejen kan banes for den skæbnsvangre udstationering.

Fra SFs side vil vi gøre vort yderste for at forhindre dette. Vi vil ikke acceptere et forhandlingssammenbrud som begrundelse for udstationering. Jeg tror heller ikke, Europas folk vil acceptere det. Og vi finder ikke, at Danmark skal yde 5 flade ører til dette vanvid.

I den forbindelse har juraen været bragt ind i billedet. Jeg forstår ikke helt den debat. Er folketingsretten juridisk bundet af noget i den sammenhæng, må det være af grundlovens § 46, stk. 2. Kig venligst efter. Den bestemmelse vejer formodentlig endnu tungere end hensynet til og aftaler med fremmede magter.

SFs mål er helt klart at få Danmark til at placere sig i den lejr, der for alvor vil have atomvåbnene væk fra Europa og på vejen hertil siger nej til yderligere atomoprustning i Vest samt presser på for her og nu at få reduktioner i gang i Øst. Vort mål er at få Danmark til inden for NATO – for denne diskussion drejer sig ikke om udmeldelse af NATO, det vil jeg godt gøre de borgerlige ordførere opmærksom på – at vende sig imod denne selvmorderiske, stormagtsdikterede politik, dvs. følge det eksempel, der er givet af Grækenland, også en NATO-stat, men hvis regering siger klart nej til udstationeringen og til at bruge truslen om udstationering som et middel i raketforhandlingerne. Vi vil gøre vort yderste for at give denne kamp mod udstationeringen en sådan styrke i hele Europa, at spillet for at gøre atomkrig mulig og Europa til dens første slagmark væltes over ende. Derfor insisterer vi på, at Danmark her og nu, om det så skal koste regeringens liv – vi synes ærlig talt, Europas liv vejer tungere – bør vise Europa et godt eksempel ved umiskendeligt og totalt at sige nej til raketbevillingerne.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Blot fordi jeg synes, det er vigtigt, at vi, efterhånden som debatten skrider frem, hele tiden får størst mulig klarhed, vil jeg gerne stille hr. Gert Petersen et spørgsmål. Hr. Gert

Petersen brugte i sin tale det unægtelig klare udtryk, at han og SF har den opfattelse ligesom VS – og det kommer ikke bag på os – at der »ikke må bevilges 5 flade ører«. Skal jeg forstå det således, at hr. Gert Petersen som medforfatter til SF-VS-dagsordenen har den opfattelse, at hvis disse to partiers dagsorden vedtages, indeholder det den konsekvens, at regeringen ikke er beføjet til fra nu af at betale 5 flade ører?

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Ja.

Arentoft (FP):

11 dage efter at vi havde SFs og VS' forslag til folketingsbeslutning om mellemdistanceraketter til første behandling her i tinget, er vi midt i den forespørgselsdebat, som fhv. statsminister Anker Jørgensen truede den nuværende statsminister med at foranledige, og som gjorde, at regeringen ændrede holdning og undlod at stemme i FN i stedet for at stemme imod det af Sverige og Mexico stillede resolutionsforslag. Denne debat bliver derfor også i høj grad en gentagelse af, hvad der f.eks. foregik dengang, som det også tydeligt fremgik af hr. Lasse Budtz' første indlæg.

At SF og VS så har rejst denne forespørgselsdebat alligevel, glæder sikkert socialdemokraterne, der nu sidder og gnider sig i hænderne, fordi de har fået andre til at skyde de kugler af, som de selv har støbt.

På samme måde sidder Kremles herskere og ledere sikkert og gnider sig i hænderne, og her vil jeg tillade mig at citere fra en artikel af professor Bent Jensen i Jyllands-Posten den 1. december 1982, i øvrigt den samme artikel, som hr. Finn Jørgensen henviste til. Der står:

»Et af Moskvas hovedmål er at splitte forsvarsalliancen mellem Vesteuropa og Nordamerika, og Danmark har længe været under observation og bearbejdelse som et land med lovende udsigter til at blive det første led i kæden, der kunne gøres mørt. Jeg har tidligere i disse spalter og andetsteds dokumenteret, at den nuværende socialdemokratiske ledelse af Moskva anses for modtagelig for pres af denne art. Man har noteret sig en stigende »realisme« (dvs. tilpasning til Sovjets styrke-